

MENSEN VAN HET EERSTE UUR (deel 6): Leny en Han Tan

*Over het begin van katholieke Charismatische Vernieuwing
in de zestiger jaren [van de 20e eeuw]. Interview met Leny en Han Tan door Kees Slijkerman.*

In het vorige nummer las u het relaas van Ed Arons over zijn eerste jaren bij de katholieke Charismatische Vernieuwing rond 1974 (deel 5). Dat was echter niet het begin.

In de zestiger jaren hebben ook in Nederland al katholieken met elkaar de doop in de Geest en de charisma's ervaren. Mensen die nu nog steeds bij de charismatische vernieuwing betrokken zijn. Ze noemden het in de zestiger jaren nog geen charismatische vernieuwing, maar het had er wel alle kenmerken van. Het werd wel de Huisbeweging genoemd, naar het toenmalige contactblad 'Het Huis'. De historische band met wat later charismatische vernieuwing ging heten blijkt alleen al uit het feit dat het adressenbestand van 'Het Huis' overging naar de vernieuwing. Tijdens het feest van de officiële opening van het dienstencentrum, 5 september j.l.[1992], sprak ik met twee mensen van dat eerste uur: Leny en Han Tan.

PENITENTIE: BIJBELTEKST BEMEDITEREN

Leny kwam in 1963 in haar parochie in Vaassen in een groep o.l.v. Gerrit Smithuis die daar kapelaan was.

"Deze had zelf een ommekeer in zijn leven meegemaakt, hij had 'de Heer leren kennen' en evangeliseerde. Als men bij hem ging biechten, dan kreeg je niet als penitentie drie Wees Gegroetjes of zo, maar een gestencilde bijbeltekst om daarover te mediteren. Zo kreeg ik de tekst 'Al wie deze mijn woorden hoort en er naar luistert, gelijkt op iemand die zijn huis bouwt op de rots'. Daarbij stonden vragen: 'Bent u gewend om naar Gods Woord te luisteren en om dat als fundament voor uw leven te zien?' En zo nog meer levensvragen.

Voor mij heeft dat de weg geopend naar een persoonlijke relatie met Jezus. Ik heb toen een paar maanden deel uitgemaakt van die groep."

NOOIT MEER VERGETEN

Tijdens een van die avonden vroeg kapelaan Smithuis of iemand speciaal gebed nodig had en toen vroeg Leny om gebed voor een baan, want ze was net afgestudeerd. Daar werd toen voor gebeden. De volgende dag ging ze op

sollicitatiebezoek in Nijmegen en na afloop dacht ze niet dat ze zou worden aangenomen. Een week later verongelukte op maandagavond haar broer. Dinsdag kwam kapelaan Smithuis langs om te condoleren en hij zei: "We zitten hier heel verslagen bij elkaar om wat er nu gebeurd is. Zal ik met u bidden." Heel persoonlijk bad hij toen voor vader, moeder en kinderen. "En", zegt Leny nu 29 jaar later, "een stuk uit dat gebed zal ik nooit meer vergeten. Hij bad: 'Heer, wij geloven dat Henk is teruggegaan naar zijn eerste en enige Vader. Laat ons de troost en de moed vinden om in dit geloof verder te gaan'. Diezelfde dag werd ik opgeroepen naar Nijmegen om een dag mee te draaien. Vanwege de begrafenis kon ik daar niet heen en ze konden niet zeggen of ik die baan had. Maar op de dag van de begrafenis ontving ik de benoemingsbrief."

BIJ EEN SMID OP ZOLDER

Voordat Leny in Nijmegen begon te werken leerde ze in augustus 1963 in een weekend in Zeist een heel bijzonder echtpaar kennen: vader en moeder van der Linden. Een katholiek echtpaar met elf kinderen. Vader van der Linden vertelde daar dat hij vele jaren gehandicapt was geweest vanwege een hernia. Hij had een zwaar corset gedragen tot de Heer hem in 1961 had genezen.

Dat was gebeurd bij iemand die een smederij had, echt gelovige mensen, niet katholiek. Vader van der Linden kwam daar elke week, maar door zijn rugklachten ging dat steeds moeizamer en toen heeft die smid op een gegeven moment gezegd: "Kom maar, dan zullen we daarmee eens naar de Heer gaan". "En zo moeizaam als hij de trap opklom naar de zolder waar ze hebben gebeden, zo dartel kwam hij eraf", vertelt Leny lachend.

Met vader en moeder van der Linden, die inmiddels overleden zijn, was Leny in 1964 van meet af aan betrokken bij een gebeds/bijbelgroep in Nijmegen die tot in 1966 bleef samenkomen.

Ze organiseerden ook contactdagen in het huis van vader en moeder van der Linden, waar wel 30 tot 40 mensen in konden. Die kwamen ook. "Dat waren heerlijke samenkomsten", zegt Leny, "met bijbelstudie, zingen en Eucharistieviering."

HUISWEEKENDS IN BRUMMEN

Van 1965 tot 1968 waren er van de Huisbeweging ieder jaar van september t/m april maandelijks Huisweekends in Brummen, meestal onder leiding van Frans en Jozef Horsthuis. Daar begon men ook te spreken over de doop in de Geest en kwamen de charisma's naar voren. In die weekends leerde Leny Han kennen, met wie ze tijdens een van die weekends getrouwd is.

Han was in 1949 op veertienjarige leeftijd gedoopt in de Katholieke Kerk te Indonesië. En hij heeft de Heilige Geest leren kennen in 1956, in een massale bijeenkomst met Osborn in Jakarta. Als katholieke jongeman stond hij daar tussen en heeft hij dat helemaal alleen verwerkt, tot hij in 1965 erover kon spreken in de Huisbeweging, in een gebedsgroep te Apeldoorn en in de weekends in Brummen.

JE GROEIDE NAAR DE DOOP IN DE GEEST

Hadden die bijeenkomsten in '64-'65 te Nijmegen een charismatisch karakter? "Jazeker", zegt Leny, maar ze vindt het moeilijk aan te geven wanneer dat begon. "Dat onderscheid is moeilijk te maken. Het is net als in mijn eigen leven een groeiproces, je groeide naar die doop in de Geest, je groeide naar tongentaal, etc. Ook vóór de weekends in Brummen werd daar over gesproken. Vader van de Linden had in '61 al die lichamelijke genezing meegemaakt."

In die weekends te Brummen kwamen ook niet-katholieke gastsprekers vanuit b.v. de charismatische vernieuwingsbeweging rond het

blad *Vuur* (dat dit jaar 35 jaar bestaat). Onder hen waren ds. W. Verhoef, ds. Gerke Gerkema en Jan-Willem van der Hoeven.

Eemmaal was er zelfs een gecombineerd weekend van *Vuur* en de Huisbeweging samen. Zoals in Vaassen en Nijmegen waren er meer van die groepen, o.a. in Soestdijk en Apeldoorn. Ze werden huisgroepen genoemd. Hoe die ontstaan zijn, daarover een volgende keer.

Uit de inleiding op deze editie van Bouwen aan de Nieuwe Aarde:

40 / 35 / 30 / 25 JAAR TERUG

Voor zoekers naar de echte leeftijd van de charismatische vernieuwing staan verspreid in dit nummer heel aardige puzzelstukjes.

Ds. W.W. Verhoef bidt al veertig jaar in tongen en zijn oecumenische charismatische tijdschrift 'Vuur' feliciteren wij heden met haar 35-jarig bestaan. Een van de lezers van 'Vuur', mgr. Möller, zegt in een interview dat de charismatische beweging eigenlijk al dertig jaar oud is, zo oud als het Tweede Vaticaanse Concilie. En bisschop R.Ph. Bär schrijft in zijn zeer bemoedigende felicitatiebrief dat '25 jaar geleden in ons land een begin werd gemaakt met het vormen van gebedsgroepen in de geest van de katholieke Charismatische Vernieuwing. Heeft mgr. Bär zich vergist (het 25-jarig jubileum gaat terug op het Duquesne-week-end in 1967 in de VS (zie deel 1 en 2) of waren er vijftientig jaar geleden inderdaad ook in ons land al dergelijke groepen? Een antwoord op die vraag kunt u halen uit 'Mensen van het eerste uur', een interview met Han en Leny Tan.

Kees Slijkerman ●

Uit: Bouwen aan de Nieuwe Aarde jaargang 20 nr. 6 - nov - dec 1992
Verschijningsdatum 20 november 1992

Een overzicht van de hele serie MENSEN VAN HET EERSTE UUR:
www.kcv-net.nl/kcv/historie/mensen-van-het-eerste-uur

Dit is document 0038 op www.stucom.nl